

NACIONALNA STRATEGIJA I AKCIJSKI PLAN ZA SUZBIJANJE ŠIRENJA ORUŽJA ZA MASOVNO UNIŠTENJE

1. UVOD

Nacionalna strategija za suzbijanje širenja oružja za masovno uništenje (u daljnjem tekstu Strategija) određuje opći okvir djelovanja Republike Hrvatske u suzbijanju širenja oružja za masovno uništenje te daje smjernice za unaprjeđivanje postojećih i razvoj novih mjera, mehanizama te instrumenata prevencije i suzbijanja širenja oružja za masovno uništenje.

Strategija daje smjernice za osnaživanje koordinacije i integracije aktivnosti državne i javne uprave, drugih pravnih subjekata u Republici Hrvatskoj te suradnje s tijelima drugih država i međunarodnih organizacija.

Strategija je sastavni dio ukupnog nacionalnog sustava kriznog upravljanja.

Pod pojmom „oružje za masovno uništenje“ (u daljnjem tekstu OMU) Republika Hrvatska smatra kemijsko, biološko, radiološko i nuklearno (u daljnjem tekstu KBRN) oružje, kako je to određeno međunarodnim ugovorima, konvencijama, sporazumima i protokolima.

Pod pojmom „širenje oružja za masovno uništenje“, Republika Hrvatska drži razvoj, nabavu, izradu i uporabu OMU-a, robu i tehnologije dvojne i vojne namjene od strane autoritarnih režima, kriminalnih i terorističkih skupina a u cilju nanošenja ljudskih žrtava i materijalnih razaranja.

Zaštita, od prijetnje OMU-a i njegovog širenja, obveza je države u njenoj temeljnoj funkciji osiguranja uvjeta za miran i siguran život njenih građana, slobodan od nasilja i straha, demokratski, tolerantan, stvaralački, prosperitetan, u kojemu se poštuje red i zakon. Republika Hrvatska smatra da širenje OMU-a predstavlja jednu od najvećih sigurnosnih prijetnji suvremenog svijeta, koja zahtijeva sveobuhvatne, usklađene nacionalne i međunarodne odgovore. Bilo kakva pojava širenja OMU-a predstavlja prijetnju nacionalnoj sigurnosti.

Republika Hrvatska nema i ne razvija OMU. Sukladno načelima ostvarivanja nacionalne sigurnosti RH pridonosi temeljitoj implementaciji postojećih ključnih međunarodnih mehanizama te razvijanju učinkovitog nacionalnog sustava za nadzor razvoja, proizvodnje, izvoza, provoza, uvoza, posredništva, kao i prijenosa osobito osjetljivih tehnologija i robe s dvojnog i vojnom namjenom koje mogu biti korištene u proizvodnji OMU-a i sredstava njegova prijenosa.

2. POLAZNE OSNOVE STRATEGIJE

Republika Hrvatska pripada srednjoeuropskom, mediteranskom i prostoru jugoistočne Europe. Geopolitički položaj RH određen je dužinom i složenošću državne granice (kopnene, morske i riječne), položajem sjecišta prometnih pravaca kojima se zapadna Europa povezuje sa Sredozemljem i jugoistokom Europe. Republika Hrvatska bogate je pomorske orijentacije s više od tisuću otoka, otočića i hridi smještenih duž jedne od najrazvedenijih obala Europe.

Republika Hrvatska se nalazi i na području kojim prolaze krijumčarski pravci iz Azije, Afrike i istočne Europe prema zapadnoj Europi, zbog čega je posebno osjetljiva na ovakvu vrstu ugrožavanja njene sigurnosti.

Zemlje s kojima Republika Hrvatska graniči također su potpisnice osnovnih globalnih sporazuma o neširenju OMU-a te sukladno preuzetim obvezama ne razvijaju OMU. Istovremeno, dio neposrednog okruženja Republike Hrvatske nalazi se u tranziciji, što otvara mogućnost njegove destabilizacije, jačanja kriminalnih organizacija u smislu njihova prekograničnog povezivanja i prelijevanja drugih sigurnosnih problema preko granica.

Republika Hrvatska, kao odgovorna članica Ujedinjenih naroda doprinosi temeljnim načelima za održavanje mira i sigurnosti u svijetu.

Republika Hrvatska kao članica NATO-a, temeljem načela da je sigurnost jedne države članice neodvojiva od sigurnosti ostalih, doprinosi zajedničkoj sigurnosti i suzbijanjem širenja OMU-a, koje NATO navodi kao jednu od najozbiljnijih prijetnji sigurnosti.

Republika Hrvatska kao buduća članica EU prihvaća prava i obveze koje proizlaze iz članstva, gdje prema Europskoj sigurnosnoj strategiji pet najvažnijih ugroza europskoj sigurnosti predstavljaju terorizam, širenje oružja masovnog uništenja, konflikti, države s nestabilnim društveno-političkim uređenjem i organizirani kriminal.

Kao buduća članica EU, Republika Hrvatska postaje dio Zajedničke sigurnosne i obrambene politike (ZSOP), kao integralnog dijela Zajedničke vanjsko-sigurnosne politike EU (ZSVP). Pristupanjem Schengenskom provedbenom sporazumu Republika Hrvatska će preuzeti kontrolu vanjskih granica EU-a, sukladno standardima i dobroj praksi EU-a na ovom području.

3. PRAVNI OKVIR

Republika Hrvatska donosi Strategiju za suzbijanje širenja OMU-a u skladu s međunarodno preuzetim obvezama i na temelju pozitivnih propisa. Aktivni i odgovorni pristup međunarodnoj suradnji na neširenju OMU-a RH provodi kao država stranka svih globalnih ugovora o neširenju OMU, ispunjavanjem obveza provedbi rezolucija Vijeća sigurnosti UN, usklađivanjem s odgovarajućim NATO i EU pravilima i standardima te sudjelovanjem u neproliferacijskim režimima i inicijativama.

Republika Hrvatska u potpunosti ispunjava obveze provedbe *Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 1540 (2004.)*, kojom se pozivaju sve države da, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom te sukladno međunarodnom pravu, poduzmu zajedničke mjere za sprječavanje širenja OMU-a, sustava njegove isporuke i vezanih materijala, kao i poštivanje relevantnih međunarodnopravnih instrumenata.

Republika Hrvatska dosljedno provodi rezolucije Vijeća sigurnosti UN-a o međunarodnim sankcijama prema državama, entitetima, fizičkim i pravnim osobama, kao mjere pritiska na sve one koji krše obvezujuće rezolucije UN-a i time dovode do prijetnji miru i stabilnosti u svijetu.

Republika Hrvatska je stranka i aktivna sudionica svih glavnih međunarodnih sporazuma i konvencija o neširenju oružja masovnog uništenja:

- *Ugovor o neširenju nuklearnog oružja* - NPT (stupio na snagu 1970.);

- *Konvencija o zabrani razvijanja, proizvodnje, skladištenja i korištenja kemijskog oružja i o njegovu uništenju - CWC* (stupila na snagu 1997.);
- *Konvencija o zabrani razvijanja, proizvodnje i skladištenja bakteriološkog (biološkog) i toksičkog oružja i o njihovu uništenju BTWC* (stupila na snagu 1975.);
- *Ženevski protokol iz 1925.*;
- *Konvencija o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala – CPPNM*, zajedno s Amandmanom iz 2005 (stupila na snagu 1987.)
- *Dodatni protokol uz Sporazum između Republike Hrvatske i Međunarodne agencije za atomsku energiju o primjeni garancija u vezi s Ugovorom o neširenju nuklearnog oružja* (RH potpisala 1994.)
- *Međunarodna konvencija o suzbijanju djela nuklearnog terorizma* (RH ratificirala 2007.);
- *Konvencija Vijeća Europe o kibernetičkom kriminalu* (RH ratificirala 2002.)
- *Sporazum o cjelovitoj zabrani nuklearnih pokusa – CTBT* (Ugovor još nije stupio na snagu. RH ratificirala je Ugovor 2001.).

Republika Hrvatska članica je ključnih međunarodnih i regionalnih organizacija koje se bave pitanjima mira i sigurnosti, UN, NATO, OESS, IAEA, OPCW, RACVIAC, **država pristupnica EU kao i članica drugih organizacija** koje u svojem programu imaju pitanja neširenja OMU-a.

RH je pristupila međunarodnim režimima i aranžmanima:

- Wassenaarski aranžman – WA (RH postala je sudionica 2005.)
- Skupina opskrbljivača nuklearnim materijalima i tehnologijom – NSG (RH postala sudionicom 2005.);
- Zanggerova komisija – ZC (RH postala je sudionicom 2006.);
- Australaska skupina – AG (RH postala je sudionicom 2007.);
- Inicijativa za sprječavanje širenja oružja za masovno uništenje, te opreme, tehnologije i materijala vezanih uz to oružje - *Proliferation Security Initiative – PSI* (RH dala javnu potporu inicijativi 2004. u sklopu koje je i potpisan bilateralni sporazum RH i SAD Ship Boarding Agreement);
- Globalna inicijativa za borbu protiv nuklearnog terorizma - *Global Initiative to Combat Nuclear Terrorism – GI* (RH dala javnu potporu 2007.);
- Haški pravilnik postupanja protiv širenja balističkih projektila – *Hague Code of Conduct Against Ballistic Missile Proliferation – HCOC*.

Republika Hrvatska je i nadalje posvećena cilju priključenja Režimu kontrole raketne tehnologije (MTCR).

Potpisnica je bilateralnih sporazuma o uzajamnoj pomoći u naporima za suzbijanje širenja OMU-a te u okviru bilateralne i regionalne suradnje pojedinih resora stvara dodatne preduvjete za odgovore na prijetnje širenja OMU-a.

Na nacionalnoj razini, Strategija se temelji na načelima i ciljevima sadržanim u Ustavu Republike Hrvatske, Strategiji nacionalne sigurnosti Republike Hrvatske, Strategiji obrane Republike Hrvatske, Nacionalnoj strategiji za prevenciju i suzbijanje terorizma.

Postojeći zakonski okvir za izradu Strategije sadržan je u brojnim zakonskim i podzakonskim propisima, a od posebnog značaja su:

- Zakon o izvozu robe s dvojnomo namjenom
- Zakon o izvozu i uvozu robe vojne namjene i nevojnih ubojnih sredstava
- Zakon o međunarodnim mjerama ograničavanja

- Zakon o carinskoj službi
- Carinski zakon
- Kazneni zakon
- Zakon o kaznenom postupku
- Zakon o obrani
- Zakon o sigurnosno-obavještajnom sustavu RH
- Zakon o policijskim poslovima i ovlastima
- Zakon o zaštiti i spašavanju
- Zakon o radiološkoj i nuklearnoj sigurnosti
- Zakon o prijevozu opasnih tvari
- Zakon o nadzoru državne granice
- Zakon o obalnoj straži
- Zakon o proizvodnji, remontu i prometu naoružanja i vojne opreme
- Zakon o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma
- Zakon o tajnosti podataka
- Zakon o informacijskoj sigurnosti
- Pomorski zakonik
- Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela
- Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima

4. CILJEVI STRATEGIJE

Opći ciljevi Strategije su:

- zaštita nacionalne sigurnosti sprječavanjem da Republika Hrvatska postane izvor, mjesto proizvodnje, područje provoza nezakonite trgovine OMU-a, robe s dvojnog ili vojnog namjenom ili moguća meta napada OMU-om;
- onemogućavanje razvoja, nabave, izrade, provoza i uporabe OMU-a, robe i tehnologije s dvojnog i vojnog namjenom od strane autoritarnih režima, kriminalnih i terorističkih skupina u cilju nanošenja ljudskih žrtava, materijalnih razaranja i drugih ugroza;
- jačanje nacionalnog sustava prevencije i osiguranje uvjeta za postizanje najviše moguće razine učinkovitosti nacionalnog modela Republike Hrvatske u sprječavanju širenja OMU-a;
- spremnost za brz i učinkovit odgovor na moguću krizu izazvanu OMU-om kroz stvaranje uvjeta za stalno poboljšanje nacionalnog sustava sprječavanja širenja OMU-a;
- pružanje daljnjeg aktivnog doprinosa naporima međunarodne zajednice u suzbijanju širenja OMU-a.

Mjere ostvarivanja općih ciljeva Strategije su:

- provedba zakona i propisa te daljnje usklađivanje nacionalnog zakonodavstva sa standardima NATO-a i EU;
- poboljšanje koordinacije postojećih kapaciteta za suzbijanje širenja OMU-a;
- daljnje jačanje kapaciteta tijela državne uprave, a u cilju nadogradnje sustava kriznog upravljanja;

- osnaživanje kapaciteta za prikupljanje, razmjenu i analitiku obavještajnih informacija nužnih za detektiranje, identificiranje i nadziranje ugroza uzrokovanih OMU-om i s time vezane robe s dvojnog i vojnom namjenom.

Posebni ciljevi Strategije su:

- nadogradnja i razvoj postojećih, kao i razvoj novih kapaciteta i programa u suzbijanju širenja OMU-a;
- uspostava središnjeg tijela za planiranje i koordinaciju aktivnosti u suzbijanju širenja OMU-a;
- uspostava mehanizma za procjenu sposobnosti postojećeg nacionalnog sustava za sprječavanje širenja OMU-a;
- daljnje jačanje međunarodne suradnje u suzbijanju širenja OMU-a;
- unaprjeđivanje mehanizma za procjenu ugroženosti;
- presijecanje aktivnosti širenja OMU-a i procesuiranje počinitelja;
- identifikacija materijala OMU koji je bio predmetom aktivnosti širenja OMU-a;
- zaštita kritične nacionalne infrastrukture i stanovništva od krize izazvane OMU-om;
- brz i učinkovit odgovor, sanacija štete te mjere oporavka u slučaju krize izazvane OMU-om;
- osnaživanje odnosa s javnošću;
- razvijanje nacionalnog sustava odgovora na kibernetički kriminal koji ima učinak OMU-a.

Mjere ostvarivanja ciljeva Strategije razrađene su Akcijskim planom.

5. FUNKCIONALNA PODRUČJA

Aktivnosti funkcionalnih područja - prevencija, otkrivanje, odgovor na prijetnje i informiranje javnosti - provode se sustavnim, kontinuiranim i integriranim postupanjem svih sastavnica funkcionalnih područja.

5.1. Prevencija

Temeljni oblik suprotstavljanja ugrozama OMU-a je prevencija. Prevencija suzbijanja širenja OMU-a podrazumijeva sve aktivnosti i mjere kojima se smanjuje mogućnost stvaranja uvjeta za širenje, razvoj, izradu i uporabu OMU-a.

Sigurnosna prijetnja širenja OMU-a za Republiku Hrvatsku može poticati od više nositelja: pojedinaca, skupina, pravnih osoba, kao i država koje ne prihvaćaju međunarodne mehanizme/režime nadzora naoružanja, robe s dvojnog namjenom i sprječavanja širenja OMU-a. Prijetnje OMU-om za Republiku Hrvatsku uvećane su ukoliko postoje sigurnosni rizici (nezakonite nabave, provoza) u kojima su djelomično ili potpuno zahvaćeni teritorij Republike Hrvatske, institucije, građani ili drugi subjekti.

Posebna pozornost posvetit će se novom obliku asimetrične prijetnje - kibernetičkom napadu s mogućim učinkom OMU-a na materijalna dobra i stanovništvo. U prevenciji navedene prijetnje podizat će se svijest o mogućoj prijetnji i njenim učincima i potaknuti razvoj koncepta odgovora.

Slijedom navedenog, Republika Hrvatska će nastaviti razvijati svoje nacionalne mehanizme, kao i međunarodnu suradnju.

Na nacionalnoj razini:

U identificiranju i procjeni potencijalne sigurnosne prijetnje ključna je efikasna koordinacija svih nadležnih tijela. Republika Hrvatska nastavit će razvijati učinkovit nacionalni sustav suzbijanja širenja OMU-a, kao i međunarodnu suradnju.

Nacionalni sustav suzbijanja širenja OMU-a poboljšavat će se:

- koordinacijom svih nacionalnih tijela i njihovih aktivnosti;
- uključivanjem znanstveno-istraživačkog i stručnog rada u neproliferacijske programe;
- edukacijom svih sudionika o aktivnostima suzbijanja širenja OMU-a;
- podizanjem svijesti u javnosti o prirodi i ozbiljnosti ovakve prijetnje;
- razvojem učinkovitog načina razmjene informacija;
- kontinuiranim poboljšanjem procedura po kojima se postupa u cilju zaštite stanovništva i očuvanja okoliša u slučaju KBRN ugroze;
- jačanjem nadzora mjera sigurnosti visoko rizičnih KBRN materijala i mjesta u kojima se pohranjuju;
- jačanjem mjera za nadzor nematerijalnog prijenosa tehnologije.

Učinkovit odgovor na ugroze od širenja OMU-a nije moguće bez prisne suradnje državnog i privatnog sektora. Stoga će se nastaviti promicanje programa i proaktivna suradnja s akademskom zajednicom, domaćom industrijom i financijskim institucijama u cilju stvaranja partnerskih odnosa državnih, javnih i privatnih subjekata u suzbijanju širenja OMU-a.

Na međunarodnoj razini Republika Hrvatska će:

- nastaviti međunarodnu suradnju sa zemljama partnerima na način da s njima razmjenjuje relevantne informacije te koordinira aktivnosti kako bi se ojačali globalni naponi u suzbijanju širenja OMU-a;
- poticati regionalne inicijative u ovom području u uvjerenju kako u regionalne napore moraju biti uključene sve zemlje jugoistočne Europe;
- poticati standardizaciju zakona na regionalnoj razini i procedura postupanja u sferi suzbijanja širenja OMU-a, sve u cilju presijecanja svih kriminalnih i terorističkih aktivnosti.

5.2. Otkrivanje

Otkrivanje podrazumijeva skup mjera i aktivnosti koje dovode do pravovremenog identificiranja potencijalnih ili postojećih prijetnji širenja OMU-a.

U cilju otkrivanja nedopuštenih aktivnosti određuju se prioritete koji prvenstveno obuhvaćaju:

- izradu prosudbi ugroženosti;
- izradu obavještajno-sigurnosnih prosudbi;
- korištenje svih institucionalno-administrativnih sposobnosti za otkrivanje materijala pogodnih za razvoj OMU-a;
- korištenje svih institucionalno-administrativnih sposobnosti za otkrivanje mreža za širenje OMU-a;
- nadzor nad prometom robe i tehnologija s dvojnog i vojnom namjenom, financijskih tijekova i poslovnog posredovanja koji upućuju na širenje OMU-a;

- korištenje resursa i programa međunarodnih organizacija koje se bave otkrivanjem OMU-a i druge oblike međunarodne suradnje.

5.3. Odgovor na prijetnje

Odgovor na prijetnje podrazumijeva skup mjera i aktivnosti koje se poduzimaju radi sprječavanja i otklanjanja mogućih posljedica širenja OMU-a.

Za upravljanje kriznim situacijama Vlada Republike Hrvatske osigurava središnje vođenje, planiranje, nadzor i koordinaciju sustava upravljanja u kriznim situacijama.

U odgovoru na prijetnje nacionalni resursi se prvenstveno usmjeravaju na presijecanje svih aktivnosti koje su u funkciji širenja OMU-a, a odnose se na:

- razvoj, nabavu, izradu i uporabu;
- promet i transport roba i materijala;
- nematerijalni prijenos tehnologija i *know-how*;
- tijek novca i drugih financijskih sredstava;
- zlouporabu međunarodne znanstvene suradnje.

5.4. Informiranje i edukacija javnosti

Upoznavanje javnosti i jačanje svijesti o problematici OMU-a, neodvojiv je dio učinkovite prevencije. Informiranjem javnosti stvaraju se uvjeti za jačanje povjerenja između javnosti i državne i javne uprave te se smanjuje rizik da pravna ili fizička osoba postane sudionik u širenju OMU-a.

Informiranje stručne i opće javnosti, provode institucije nadležne za primjenu Strategije i to kroz više oblika (seminari, radionice, konferencije, *outreach* programi). Na nacionalnoj i međunarodnoj razini, dodatno se provodi edukacija za široki krug dionika. Ovom Strategijom prepoznaje se uloga medija i potiče njihova dodatna edukacija o problematici OMU-a.

Za upravljanje kriznim situacijama Vlada Republike Hrvatske osigurava, u okviru središnjeg vođenja, i informiranje javnosti.

S obzirom na stalno povećanje broja korisnika Interneta, koji je također postao značajan medij za informiranje, potrebno je voditi računa o zaštiti izvora informacija na Internetu (web stranice relevantnih službi). Ti su izvori podložni napadima koji mogu uzrokovati nedostupnost ili promjenu informacija s ciljem dezinformiranja.

6. IMPLEMENTACIJA STRATEGIJE, NOSITELJI, SUDIONICI I UPRAVLJAČKI MEHANIZAM

U svrhu učinkovite provedbe Strategije i Akcijskog plana, nužna je koordinacija aktivnosti tijela uključenih u suzbijanje širenja OMU-a.

Za koordinaciju aktivnosti, Vlada Republike Hrvatske će osnovati Nacionalno povjerenstvo za suzbijanje širenja OMU-a (u daljnjem tekstu Povjerenstvo).

Rad Povjerenstva će pružiti mogućnost bolje suradnje i razmjene informacija svih tijela uključenih u provedbu Strategije kao i drugih radnih tijela Vlade Republike Hrvatske koja se dotiču raznih aspekata suzbijanja širenja OMU-a.

Povjerenstvo će biti sastavljeno od predstavnika:

- Vlade Republike Hrvatske
- Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost
- Ministarstva vanjskih i europskih poslova – predsjedatelj Povjerenstva
- Ministarstva obrane
- Ministarstva unutarnjih poslova
- Ministarstva gospodarstva
- Ministarstva pravosuđa
- Ministarstva zdravlja
- Ministarstva pomorstva, prometa i infrastrukture
- Ministarstva poljoprivrede
- Ministarstva financija – Carinska uprava i Ured za sprječavanje pranja novca.
- Ministarstva zaštite okoliša i prirode
- Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta
- Državnog odvjetništva Republike Hrvatske
- Državnog ureda za trgovinsku politiku
- Sigurnosno - obavještajne agencije
- Vojno-sigurnosne obavještajne agencije
- Glavnog stožera OS RH
- Obalne straže RH
- Državnog zavoda za radiološku i nuklearnu sigurnost
- Državne uprave za zaštitu i spašavanje
- CARNet, Nacionalnog CERT-a
- Zavoda za sigurnost informacijskih sustava

Nacionalno povjerenstvo nadležno je za:

- praćenje provedbe Strategije
- praćenje provedbe Akcijskog plana
- međuresorno informiranje
- razvoj sustava razmjene podataka među nacionalnim tijelima koje provode Strategiju.
- predlaganje i poticanje edukacije o problematici suzbijanja širenja OMU-a
- predlaganje i poticanje organiziranja radionica, vježbi, seminara, konferencija
- unaprjeđivanje postupanja u kriznim situacijama
- usvajanje i upućivanje Vladi Republike Hrvatske prijedloga za unaprjeđivanje sustava za suzbijanje OMU-a
- usvajanje i upućivanje Vladi Republike Hrvatske prijedloga za informiranje javnosti kao dijela unaprjeđivanja sustava za suzbijanje OMU-a
- podnošenje izvješća Vladi Republike Hrvatske najmanje jednom godišnje

Povjerenstvo može sukladno ukazanoj potrebi uključiti u svoj rad predstavnike i drugih tijela i institucija Republike Hrvatske te fizičke i pravne osobe.

Kad Vlada Republike Hrvatske, u slučaju susretanja s opasnošću širenja OMU-a, aktivira mehanizam koordinacije sustava upravljanja krizom, Nacionalno povjerenstvo, kao tijelo koje

kontinuirano djeluje na unaprjeđivanju sustava suzbijanja OMU-a, predstavlja stručno tijelo Vladinog mehanizma za upravljanje krizom.

Operativno djelovanje u suzbijanju širenja OMU-a te detektiranje krize, provode nadležna tijela sukladno normativno utvrđenom djelokrugu rada i ovlastima.

O utvrđenom kriznom stanju, nadležno tijelo, uz zakonom utvrđenu proceduru izvješćivanja putem svog predstavnika u Povjerenstvu, izvješćuje predsjedatelja Povjerenstva koji o tome izvješćuje sve članove Povjerenstva i saziva izvanredni sastanak Povjerenstva.

U okviru Povjerenstva osniva se Uža radna skupina koju čine predstavnici Ministarstva vanjskih i europskih poslova, Ministarstva unutarnjih poslova, Ministarstva gospodarstva, Ministarstva financija – Carinska uprava, Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost, Sigurnosno-obavještajne agencije, Vojno-sigurnosne obavještajne agencije, Ministarstva obrane i Državnog ureda za trgovinsku politiku. Po potrebi, u rad Uže radne skupine mogu se uključivati i drugi članovi Povjerenstva.

Uža radna skupina nadležna je za:

- praćenje provedbe Strategije i izvješćivanje Povjerenstva
- analiziranje stanja i izvješćivanje Povjerenstva
- upućivanje prijedloga Povjerenstvu za unaprjeđivanje sustava
- pripremu edukacijskih aktivnosti
- izradu izvješća o radu i upućivanje istoga Povjerenstvu
- posebne zadaće u kriznim situacijama

Povjerenstvo i Uža radna skupina rade po poslovniku kojeg donosi Povjerenstvo.

U okviru Povjerenstva osnivaju se i tri funkcionalne podskupine za kemijsko, biološko i radiološko i nuklearno oružje čije zadaće se definiraju poslovníkom.